

ימי ספירת העומר תש"פ – איך פרצה המגפה אצל תלמידי רבי עקיבא?

1. **ויקרא יט, יח:** ואהבת לרעך כמוך - **מדרש ספרא:** אמר רבי עקיבא: זה כלל גדול בתורה.

יבמות סב, ב: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד ... מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת ... כולם מתו מיתה רעה, מאי היא? ... אסכרה [חיידק ה'דיפתריה' הגורם לחנק בגרון וכיום מחסנים את התינוקות מפניו]. **חידושי אגדות מהרש"א שם:** אפשר דכל אחד דיבר לשון הרע והיה מספר בגנות חברו, וסימן למיתת 'אסכרה' היא לשון הרע [שהוא בגרון כמו לשון הרע בפה]. ואמר שמתו 'בין פסח לעצרת', להורות שמתו בהשגחה [ולא מסיבה טבעית של מגיפה] כי הוא זמן ממוצע שקרוב לבריאות ורפואה.

רמב"ם הלכות אישות פרק טו: צוו חכמים שיהא אדם **מכבד** את אשתו יותר מגופו ו**אוהבה** כגופו, ואם יש לו ממון מרבה בטובתה כפי הממון ... וכן צוו על האישה שתהיה **מכבדת** את בעלה יותר מדי.

2. **ספר המנהגים טירנא חודש אייר מח:** ולמה מונין ספירה מפסח ועד עצרת יותר מבשאר מועדים? משל למלך אחד שרכב בדרך ומצא אדם מושלך בבור שהיה אסור שם. אמר לו המלך: אני אוציא אותך מבור הזה ולאחר זמן פלוני אתן לך את בתי. שמח האיש שמחה גדולה: לא די שמוציאני מבור זה אלא עוד רוצה לתת לי בתו. וכך עשה המלך: הוציאו מהבור והלבישו בגדים נאים וכסף וזהב נתן לו. כשראה האיש כך - שהמלך קיים מקצת דבריו - התחיל למנות מיד כמה זמן יש למה שקבע המלך לתת לו בתו. כך היו ישראל במצרים כמו בבור [והקב"ה הבטיח לתת להם התורה שהיא 'בתו'. וכיון שקיים מקצת דבריו והוציאם ממצרים, התחילו מיד למנות כמה ימים נשארו עד החתונה עם בת המלך].

רמב"ן ויקרא כג, לו: צווה בחג המצות שבעה ימים בקדושה ... ומנה ממנו תשעה וארבעים יום שבעה שבועות כימי עולם, וקידש יום שמיני [חג השבועות, שלאחר שבעת ימי הפסח ושבע השבועות] כשמיני של חג [שמיני עצרת], **והימים בינתיים כחולו של מועד** בין הראשון והשמיני בחג והוא יום מתן תורה ... ולכן יקראו רבותינו לחג השבועות – עצרת, כי הוא כיום שמיני של חג.

כתובות סב: רבי עקיבא היה רועה צאן אצל כלבא שבוע. ראתה בתו שהוא **צנוע ומעולה** [במידות נעלות] אמרה: אם אתקדש לך תלך ללמוד?! אמר: כן. שמע אביה והוציאה מביתו והדירה מכל נכסיו.

סנהדרין קי: דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא - דברי רבי עקיבא ... אמר רבי יוחנן: **שבקיה רבי עקיבא לחסידותיה** [שהיה תמיד מלמד זכות על ישראל].

3. **אגרת רב שרירא גאון:** והיה השמד [גזרות השמד] על התלמידים של רבי עקיבא.

ירושלמי סנהדרין א, ב: מעשה בעשרים וארבע קרונות של בית רבי, שנכנסו לעבר שנה בלוד ונכנסה בהן עין הרע ומתו כולם בפרק אחד - **ליקוטי שיחות לב/151 והע' 25:** בירושלמי הובא אותו לשון ש'כולם מתו בפרק אחד', ומכך נלמד בענייננו שסיבת מיתת תלמידי רבי עקיבא בפרק אחד הייתה מפני שהגיע מספרים לכ"ד אלף שהוא מספר גדול ביותר, כבסיפור הנ"ל בירושלמי שהיו כ"ד קרונות וזה גרם שתכנס בהם עין הרע. ואין זה סתירה לבבלי שמתו מפני שלא נהגו כבוד, **דזה וזה גרם.** היות שנכנסה בהם עין הרע, לכן נענשו על חטא קל שלא נהגו כבוד. ולהוסיף מהמובא בכתבי האר"י כי הימים בין פסח לעצרת הם ימי דין.

4. **ליקוטי שיחות כב/139:** לכל אחד מהתלמידים היה את הדרך בה הבין את תורת רבו ועל פיה עבד את ה'. אצל האחד היה העיקר אהבת ה' ואצל השני יראת ה'. ומכיוון שהיו תלמידי רבי עקיבא שעבדו בעניין של 'ואהבת לרעך כמוך', השתדלו להשפיע על חבריהם שגם הם יעבדו ה' בדרך זו. וכאשר החברים לא קיבלו את דעתם – הרי שלא נהגו כבוד זה בזה. עוד זאת: רבי עקיבא חי כל ימיו בתשוקה בעניין המסירות נפש, כפי שאמר **לתלמידיו:** 'כל ימי הייתי מצטער ... מתי יבוא לידי ואקיימנו'. ותלמידי רבי עקיבא קיבלו ממנו את אותה התשוקה וכל עניין בעבודת ה' היה אצלם במסירות נפש שחדר את כל מציאותם – ולכן לא היה אצלם מקום לעניין אחר.